

Ingenieurs van de ziel

Frank Westerman

[Download now](#)

[Read Online](#)

Ingenieurs van de ziel

Frank Westerman

Ingenieurs van de ziel Frank Westerman

Ingenieurs van de ziel legt de worsteling bloot van schrijvers in totalitaire tijden. Het is een fascinerende zoektocht naar de fundamenteën van een van de meest bizarre experimenten uit de geschiedenis van de mensheid: het Sovjet-systeem.

Reizend in het nu en het verleden ontrafelt Frank Westerman de tragische levensloop van de romantische Konstantin Paustovski en diens tijdgenoten. Hij maakt de lezer deelgenoot van de geestdrift van de Russische Revolutie, wanneer de kunst én de werkelijkheid op een radicaal nieuwe leest worden geschoeid. Schrijvers van naam bezingen de bouw van kanalen en stuwdammen in titels als *Energie*, *De waterkrachtcentrale*, *Voorwaarts - tijd!*

Maar hun opgewektheid, eerst nog spontaan en idealistisch, slaat om in een verplichte lofzang. Terwijl de kolossale waterwerken tot dwang en vernietiging leiden, bouwen de Sovjet-schrijvers onverminderd voort aan een illusiemaatschappij. 'Het is makkelijk de dood van een held te sterven,' constateert Paustovski, 'maar het is moeilijk als een held te leven.'

Aan de hand van actuele reportages en verrassende inzichten voert Frank Westerman de lezer mee naar de dramatische ontknoping: het duel tussen schrijvers en waterbouwers dat de val van het Sovjet-imperium inluidt.

Ingenieurs van de ziel Details

Date : Published November 5th 2005 by Olympus (first published 2002)

ISBN : 9789046700334

Author : Frank Westerman

Format : Paperback 287 pages

Genre : Nonfiction, History, Cultural, Russia

 [Download Ingenieurs van de ziel ...pdf](#)

 [Read Online Ingenieurs van de ziel ...pdf](#)

Download and Read Free Online Ingenieurs van de ziel Frank Westerman

From Reader Review *Ingenieurs van de ziel* for online ebook

Toby Litt says

This is an eccentric book, which really should have a subtitle about hydro-engineering or Soviet canals - because a lot of pages are devoted to the links between vast waterworks and tyrannous regimes.

Westerman loosely follows in the wake of Soviet writer Konstantin Paustovsky. He is fascinated by Paustovsky's novel *Kara Bogaz*. He wants to find out the truth behind it.

Comparisons to Chatwin aren't valid. Westerman is nothing like that kind of original stylist. But it's worth reading for the hidden history.

Sabina says

Great book!

Hella says

Dit was een fascinerend boek. Het eerste dat ik van Westerman gelezen heb, vanwege de leesclub. Ik heb nu eenmaal vaak grote moeite met non-fictie. Maar niet als het als reisboek vermomd is, als zoektocht, als de schrijver duidelijk laat uitkomen waar zijn eigen fascinatie vandaan komt, als hij de lezer aanwezig laat zijn bij de interviews zodat de informanten haast boekpersonages worden.

De ingenieurs van de ziel waren de schrijvers die van Stalin met hun grootse en meeslepende romans over de technische hoogstanden van de SovjetUnie de mensen moesten verbouwen, zoals de fysici het land moesten verbouwen (door de loop van de rivieren om te keren). De productie van zielen is belangrijker dan de productie van tanks. "De ingenieurs van de ziel gaven de nieuwe orde vorm door de wereld opnieuw te benoemen. Gewoon van voren af aan, zoals Adam in het paradijs."

De nieuwe romans moeten aansluiten bij het volk, het proletariaat komt immers het monopolie van de smaak toe. Zo'n zinnetje dat treft: gaan wij nu die kant ook niet uit? Met Halbe Zijlstra die meent dat wat het gros mooi vindt, maatgevend is voor waar het geld aan besteed moet worden? Weg met de elite?

Koran, bijbel en Dostojevski worden verboden – is de glorixpipo ook geen voorstander?

Tijdens zijn studie in Wageningen hoort Westerman van een docent de stelling dat irrigatie tot tirannie leidt. "Hoe kolossaler de waterwerken die een staatsmacht ter hand neemt, des te despotischer haar heersers." Geen twijfel mogelijk als het over Rusland gaat, of over Egypte (het waren Russen bij de Assoeandam, hebben zij ook die farao's opgehesen?) – maar denk eens aan de Hooverdam? De Deltawerken? Gaat de stelling alleen op voor oosterse despoten? Weer een voorbeeld van iets dat tot nadenken stemt.

En meteen ook de rode (blauwe) draad in het boek: de reis die Westerman onderneemt om met eigen ogen te zien wat er is geworden van de Baai van Kara Bogaz.

Uit mezelf was ik dit boek nooit gaan lezen – had er nooit van gehoord – maar nu heb ik het gevoel dat ik zoveel meer weet van zoveel meer! Mijn kennis van de Russische literatuur reikte niet verder dan Anna

Karenina, Dokter Zhivago, en een dame met een hondje en een monoloog van een grootinquisiteur. Nu heb ik het gevoel dat ik met Westerman door land en tijd gereisd ben. Blijkt ook uit hoe goed hij schrijft: zintuiglijk, en van zo dichtbij mogelijk. En springerig, zodat je geen tijd krijgt om weg te suffen.

Joke says

Hoewel ik het format van dit boek, dat wil zeggen een persoonlijk verhaal gecombineerd met een feitelijk (historisch) relaas, erg prettig vind, kwam ik niet meer door al die beschrijvingen van de russische waterwerken heen. Ik vond het vooral heel saai worden. Jammer.

Kinga says

I loved this book. Its focus was mainly on Gorky and Paustovsky and how other writers were made to focus on the scientific glories of the Soviet Union, especially water management and irrigation engineering. Paustovsky (and the author's) obsession with Kara Bogaz underpins this narrative, but we learn about the general atmosphere in which Gorky, Pasternak and other Soviet writers had to be creative. Thoroughly enjoyable.

Mark Joyce says

The title and blurb may give the impression that this is a niche work that will appeal only to those with an interest in Soviet and/or engineering history. In fact the careerism, delusion and intellectual dishonesty evident in Westerman's subjects are likely to be familiar to anybody employed in a large organisation. If you happen to work in corporate communications in an engineering-related sector you may be sufficiently shocked by the parallels to do some serious reflection on your own career choices.

Lorenzo Berardi says

I never like giving five stars to a book.

There is something of over enthusiastic in giving the highest marking to any work of art. I am definitely not a naively optimist person. Besides, I do indulge on excessive criticism.

But it's time to be honest.

Therefore, hands up! I'm defeated.

"Engineers of the Soul" won. And Frank Westerman's writing style won me over.

Back on December 2011 I had never heard about this book and its author.

The only Dutch journalist familiar to me (after a semester spent studying journalism in the Netherlands on 2008) was Geert Mak whose European travelogue I enjoyed but whose book on the Galata bridge in Istanbul left me lukewarm.

Then my girlfriend and I had the chance of hosting Elke from Brussels and our guest introduced us to some brilliant conversations, tasty food and a handful of Dutch and Belgian novelists, among them Mr Westerman and his work over Soviet-time novelists, this book.

Well, actually calling *Engineers of the Soul* a book about Soviet writers is not making any justice to what Westerman managed to accomplish here: a fascinating work which combines literary criticism with travelogue writing and social history of the USSR with reporting on the Russia of early 2000s. And much more. All balanced in a perfect way and providing very convincing insights on what Westerman aimed to reach and why he wanted to get it, which is what seem to lack in the books written by his countryman Mak.

I particularly liked the passion behind and beyond this book.

Westerman hasn't just done his reporter homework on behalf of the NRC Handelsblad ("our intellectual newspaper" quoting one of my Dutch professors years ago). Quite the reverse!

The author here is very able to engross the readers on his investigation on how to Soviet power, censorship and socialist expectations influenced the literary production of a handful of prominent Russian writers between the 1930s and the 1950s.

Those who have a fair knowledge of Russian literature of the last century can find names they already know like those of Babel, Platonov, Pasternak, Shokolov and a focus on the influential and controversial role played by Gorki in the whole Soviet literary movement.

But it's while talking of supposedly minor socialist novelists like that Paustovsky the book starts from and ends with that *Engineers of the Soul* displays its amazing qualities.

The fact is that in the early USSR there were ranks over ranks of either brilliant or mediocre novelists who were pretty much forced to write about the joy of canalization, the beauty of dams, the touching struggle of "volunteers", the technological achievements of the socialist motherland to please Lenin and then Stalin. These novelists were controlled, checked, somehow tyrannized by a system and a network of informers whose could not accept supposedly decadent, romantic, foreign-like novels coming out from the pens of its most known writers.

To put it straight: "Boy meets tractor" was properly Soviet, "Boy meets girl" was surely capitalist while "Boy meets girl, they meet tractor" could have been alright but also a Trotskyist plot.

The girl coming before the tractor? Come on, tovarisch! That looks a little suspicious. Besides, who could have said whether the girl was a foreign agent therefore ready to weaken and corrupt the boy while sabotaging the tractor?

And because the stress of any given novel had to be put on a very specific range of topics, many writers started to flirt with hydrography, metallurgy, engineering. Novelists, poets and journalists were invited to collective literary expeditions with the goal to embellish the construction of the nth canal or dam built to accomplish ambitious and unrealistic plans.

Words like "cement", "dam", "steel", "turbine" and - of course - "tractor" found their way on the titles of thousand of ideological bestsellers published in the USSR before and after World War II.

This book tries to understand why this happened on such a wide scale and who among the socialist-friendly novelists tried to escape from the industrial cliché, quite often losing fame, reputation, a nice dacha and - accidentally - his own life or mental sanity in the process.

Westerman mentions banned poets and novelists of the period like Akhmatova or Mandelstam (but not

Bulgakov!) and doesn't forget a famous ex-pat like Solzhenitsyn but does prefer to tell the stories of other people.

The so-called "engineers of the soul" are the authors who joined (sometimes despite themselves) the socialist club before falling into sudden disgrace. Hence we have plenty of poignant pages dedicated to the misfortunes of Platonov, Pasternak, Babel and the book-hero, the controversial Konstantin Paustovsky.

Just don't look at this book as a mere history of the Soviet literature, because Westerman travels through the country on his own looking for the documents he needs and the places portrayed by those socialist novelists. It's these visits to Stalingrad/Volgograd dams system, to the Russian Film Institute or to the forgotten White Sea Canal that I appreciated the most.

The nadir of the whole book is the long literary trip taken by its author on the footsteps of Paustovsky as far as Turkmenistan during the heydays of former communist politician (and electrical engineer) creative dictator Saparmurat Atayevich Niyazov.

There on the salty desert shores of the mysterious bay of Kara Bogaz, Westerman finds many of the answers he looks for while new questions arise.

This book has a rare gift: it's magic - a magical and sour realism - and it will always keep a special place on any future bookshelves of mine.

Nicole says

This was such a good book. Even though the topic was nonfiction, something I sometimes find boring, I found Westerman's writing style very fluid and captivating. You really get involved in the lives of some of these writers. It was also a good introduction into Russia's modern past and Stalin.

Davied van Berlo says

Over de sovjetliteratuur, de grote waterbouwkundige werken en de Stalinterreur.

Jeroen says

Prachtig onderzoek naar de rol van schrijvers in de Sovjet Unie. Dit gekoppeld aan de grote waterbouwkundige werken, die werden ondernomen in de gloednieuwe republiek.

Veel aandacht is er voor Gorki en Paustovski.

"Meer nog dan de eigengereide onaantastbare denkers, fascineerden mij de hele en halve meelopers, de bekeerlingen, de afvalligen en de twijfelaars. Misschien wel omdat hun dilemma's en zwakheden zo herkenbaar zijn."

Frank Dedge says

This is how non-fiction should be to me: not choking on endless details, build on a thrilling narrative and

crisscrossing between different but related subjects.

In this particular case, Soviet Realism literary history is mixed with the subject of most of these books, hydraulic mega-projects. Following Gorki, Platonov and most of all Paustovsky, readers will learn about Stalinist purges, Turkmenistan customs and the hidden history of some of the gigantic canal projects that were at the core of the Soviet *raison d'être*.

Lisa Hayden Espenschade says

Engineers of the Soul is a thoroughly enjoyable piece of nonfiction about writers in the Soviet era and the strictures they faced: Westerman focuses on Konstantin Paustovsky but also offers details on the lives of Maxim Gorky and Andrei Platonov, among others. I was especially happy to read a bit about irrigation in the former Soviet Union.

(There's more about *Engineers of the Soul* on my blog, [here](#).)

Delphine says

Opnieuw een boek met veel persoonlijke accenten van de eigenzinnige Westerman. Met als leidraad het leven van schrijver Konstantin Paustovski onderzoekt hij de verknechting van de Sovjetliteratuur voor, tijdens en na het Stalintijdperk. Als ingenieurs van de ziel stelden schrijvers zich tegen wil en dank op als opvoeders van het volk en hingen ze de sociaal-realistische doctrine aan (*Boy meets tractor*). De baai van Kara Bogaz en Bekdasj fungeren als achtergronddecor.

Josh Trapani says

This is a work of narrative nonfiction by a Dutch journalist (translated into English) focusing on some of the Soviet writers who had a more complex relationship with the regime than the famous dissident writers. He starts with Gorky but goes on to mention others including Platonov (this was helpful as I have *The Foundation Pit* on my shelves waiting to be read) and especially Paustovsky. "Engineers of the soul" is a quote from a high Party official about the role of writers, but also reflects the books focus on large engineering projects (especially canal-building) under Stalin and how writers glorified these projects. I enjoyed the personal narrative aspect of the book, though the flip side is that the work is somewhat scattered. This book is worth reading to learn not only about these audacious Socialist projects but also about writers you may never have heard of or read (or, in some cases, ever want to read).

Linda Lamar says

Fascinating, obscure topic. I like the author's inspiration to write the book based on a discrepancy he found between two maps of the territory. Good writing makes the coverage of soviet salt basin mining surprisingly interesting.

